

Menjetek eléje örvendezéssel!

János 3,26-30

Ádvent 4. vasárnapja.

Győr, 1952. december 21.

Ennek az igének nagyon sötét a történeti háttére. Kettészakadt Isten népe. Az egyik tábor, a nagyobbik, Jézus köré csoportosult, a másik, a kisebbik, hű maradt Keresztelő Jánoshoz. A két tábor szembeállította egymással a két vezért, Jézust és Keresztelő Jánost, akik maguk sohasem állottak egymással szemben. A többség oldalán fölényes gög, a kisebbségben ideges féltékenység fogta el a tanítványok lelkét. Ez a feszültség nem maradhatott elrejtve. Vitakozásban tört ki. Az egyik zsidó, aki talán épp akkor jött a Jézus keresztségéből, a vita hevében, amely vetékedéssé fajult, lehet, hogy valami olyasfélét is mondhatott, hogy Keresztelő János keresztsége már túlhaladott, abba kellene hagynia már a munkát, Keresztelő János tanítványai pedig talán hálátlan konkurensnek bélyegezhetnék Jézust, akinek pedig Keresztelő János bizonyágtétele készítette elő az utat, aki tehát - szerintük - Keresztelő Jánosnak köszönheti, hogy az, aki. Ezen a sötét háttéren úgy világít Keresztelő János alakja, mint a betlehemi éjszakában a megnyílt ég az angyalsereggel. A vetekedésben felhevült szívű s elkomorodott arcú tanítványok között csak úgy ragyog Keresztelő János örvendezése. Egészen szokatlan ez nála. Az ember azt gondolná, hogy Keresztelő János talán nem is tud örülni, most pedig máskor kemény tekintetű szeme boldogan csillog, morc arcára szelíd mosoly ül. Hát még amit mond, az milyen örvendező! Mennyegzőről beszél, a jegyes, a vőlegény és a vőlegény barátja örömeről. És ez az öröm mind Krisztus felé ujjong, s így biztatja az embereket, a saját híveit is: Menjetek eléje örvendezéssel!

Nézzük meg kicsit közelebbről azokat az örömeket, amikről Keresztelő beszél!

1. Az első a menyasszony öröme.

Ez mind ebben az egy szóban van benne: jegyes.

a) A jegyes öröme a szeretet öröme. Ha meg akarná fogalmazni, ezt mondhatná: Szeretek és engem is szeret az, akit szeretek. Amilyen kínos az, mikor én szeretek ugyan, de engem nem szeret az, akit én szeretek; amilyen kellemtelen és kiállhatatlan tolakodás az, ha engem

szeret valaki, akit én nem szeretek, épp oly csodálatos öröm és boldogság, mikor két szív egymásra talál s egyszerre tud így kiáltani: Szeretek... szeretnek. Ezt a menyasszonyi örömet a mennyegző napján még egy körülmény növeli. Ezen a napon örök szeretetről álmodozik a menyasszony. Elképzelhetetlennek tartja, hogy csalatkozzék a vőlegény szeretetében, de a maga érzései felől is biztonságban érzi magát.

Ez az öröm vár Jézusnál minden megtérőre. Mikor egy emberi szív Jézus szívével találkozik, ez a szeretet gyűl fel a szívében. Meghódítja a Jézus szívéből feléje kicsapó szeretet, ez a mindent megelőző, mindent felülmúló, véres áldozatra is képes szeretet. A megtérőt Jézus a kölcsönös szeretet örömeivel ajándékozza meg.

b) A menyasszony öröme az élet beteljesedésének öröme. Ha szavakban akarná kifejezni ezt az örömet, ezt mondaná: Célhoz értem, helyemen vagyok, kezdődik az igazi, boldog élet!

Ez az öröm is vár Jézusnál minden megtérőre. A Krisztushoz ért ember célhoz ért ember. A helyén van, a kereszttel, ahol eltöröltetnek minden bűnei, s ahonnan múltja terhétől megszabadulva új életre indulhat. A megtérés boldogságában mindig van valami mennyei előíz. A megtért ember odaért az ígért földjének határához. Betekintést kapott a tejjel-mézzel folyó Kánaánba. Bemennie még nem lehet. Vissza kell onnan térnie, mint egykor Izraelnek a pusztába. Ott még sok megpróbáltatás vár rá: Meg kell halnia az ó emberének, mint ahogy elpusztult a pusztában Izrael régi nemzedéke. Tudja azonban, hogy a puszta viszontagságai között kipróbált hitű új ember majd bemegy, mert neki ígértetett az ország, s ha még nincs is ott, tőle távol is örökségül bírja a földet.

Hideg a világ, ridegek az emberek? Céltalan küzdelem az élet? Ezt panaszkod? Miért kínlódsz? Jézusnál a szeretet és az élet beteljesedésének öröme vár rád is. Menj hát eléje örvendezéssel!

2. A másik öröm, amiről az ige beszél: a vőlegény öröme.

Ez az öröm az ige szerint a hangján mutatkozik. Barátja örvendezve örül a vőlegény szavának. Hogy mit mond, azt nem érti. Az igazi nagy öröm nem fér logikus mondatokba. Talán a vőlegény és menyasszony találkozásának boldog örömkialtását hallja a vőlegény ajkáról a vőlegény barátja. Vagy, csak csendes mormolást hall, amikor a vőlegény a menyasszony fülébe súg csendes szavakat, melyeknek tartalmát csak az orcák mosolygása és a szemek csillogása sejteti. Mindegy. A vőlegény hangja a birtoklás örömeit fejezi ki: Enyém, akit szeretek. Karjaim között van, akit meg akartam hódítani. Keresztelő János a birtoklás örömeit így fejezi ki: „Akinék jegyese van, vőlegény az.”

Ez az öröm Krisztusnak a megtérő bűnös felett való öröme. Minden vágya az, hogy az ember az övé legyen. Nem azért, hogy Ő legyen gazdagabb, hanem azért, hogy az ember legyen boldogabb. Nem azért, hogy neki legyen nagyobb dicsősége, hanem azért, hogy az embernek legyen üdvössége. Nem a szerzés vágya fűti, hanem az üdvözítésé.

Mi mindent meg nem tesz azért, hogy célját elérje! Nincs az a szerelmes, aki úgy járna az után, akit szeret, mint Jézus. A mennyből jött le érted a földre. Még a bűnbe is utánad megy. A poklokra is alászáll érted.

Ajándékaival édesget. Nincs az a szerelmes, aki annyi ajándékkal halmozná el szerelmét, mint Jézus. Amerre nézel, mindenünnen az Ő ajándékai néznek vissza rád. Amerre lépsz, mindenütt az Ő szerelmének bizonyásaiba ütközöl. A kenyér az asztalodon, a ruha a testeden, a meleg a szobádban, az egészséged, a munkád, a rád mosolygó emberi szeretet, egész életed, mind az Ő ajándéka. Nem járhatsz olyan veszedelmes helyen, vakmerőség vagy könnyelműség nem vihet oly szakadék szélére, hogy a veszély pillanatában ott ne teremjen s kezedet védő mozdulattal meg ne ragadja.

Az életét sem sajnálja érted. Az ördög rabságából való kiszabadításodért vérét ontja. Büntetésedet magára veszi. Szenved és elkárhozik helyetted. Hogyne volna hát számára kibeszélhetetlen öröm, mikor az ember a megtérésben az Övé lesz! Ha van, már pedig van, egekbe kiáltó bűn, akkor van egekbe kiáltó öröm is. Krisztus vőlegényi öröme ilyen egekre csapó öröm. Isten angyalainak színe előtt is öröm van a mennyben egy bűnös ember megtérésén.

Menj hát eléje örvendezéssel, hiszen Ő meg jön elibéd örvendezéssel!

3. A harmadik öröm, amiről Keresztelő János

beszél: a vőlegény barátjának öröme.

A vőlegény barátja a násznagy. Fontos személy a házasságkötésnél. Ő kéri meg a vőlegény számára a menyasszonyt. Az esküvő elérkez;tekor ő kéri ki a szülői házból s vezeti a vőlegényhez. A lakodalomban ő a főrendező. Jelentősége azután egyre inkább háttérbe szorul. Később már csak békekövet. Ha a házasság között megbomlik az egység, zsidó szokás szerint a násznagy kötelessége volt a megbékéltetés szolgálata. Öröme az örömszerzés öröme.

Keresztelő János úgy tekinti magát, mint Krisztus-vőlegény barátja. Elkészítette immár útját a menyasszonyhoz, a menyasszonyét Óhózzá. Hozzá megy most már mindenki. Itt a mennyegző ideje. Az ő szolgálata vége felé jár. Végén az erőszakos pont nincs még ugyan

leírva, még nincs fogságba vetve, de napja már leáldozóban van. Tanítványai nehezen viselik el mesterüknek ezt a háttérbe szorulását, ami azonban nekik bosszúság, neki öröm. Míg végignéz egyre gyérülő hallgatóságán, s elgondolja, hogy legkiválóbb tanítványai már Krisztusnál vannak, a még megmaradtakat is Őhöz küldi. Tud szépen, sőt - ami sokkal nagyobb dolog - örömmel félreállani.

Tudod-e, hogy minden megtérésben vannak ilyen Krisztus-barátok. A tiedben is. Talán az édesanyád, aki először kulcsolta imádságra kis kacsódat. Talán az édesapád, aki először nézett rád elkomoruló tekintettel, amikor valami csínytetettél. Talán a tanítód, aki először vette észre ijedten benned, hogy a gonosznak milyen lehetőségei húzódnak meg a szíved mélyén. Talán a lelkészed, aki először beszélt veled komolyan az életről, a bűnről és a Megváltóról. Talán egy barátod, aki boldogan beszélt neked arról, hogy Krisztusban megoldódott az élete. Talán valamelyik konferenciai társad, aki testvéred lett, mert megnyitotta a szívét előtted. Emberek, akik azért lettek a te barátaid, mert Krisztus barátjai voltak, s neki verbuváltak téged, mint menyasszonyt. Mindnek az a sorsa, hogy lassan eltűnnek az életünkből. Vajon elmondhatják-e Keresztelő Jánossal: Az én örömöm immár betelt. Együtt van a vőlegény és a menyasszony. Én boldogan eltűnhetek az életünkből, mint akire már nincsen szükségük?!

Közel van karácsony, Jézus Krisztus születésnapja. Hadd legyen az a te újjászületésednek napja is! Menj eléje örvendezéssel! Ő is jön eléd örvendezéssel. Hadd mehessenek a te Keresztelő Jánosaid, a Krisztus-barátok is tőled tovább örvendezéssel! Ámen.